

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. θ΄ 27-35)
23 Ιουλίου 2017

Οἱ θαυματουργικὲς θεραπείες δύο τυφλῶν καὶ ἑνὸς κωφοῦ ποὺ περιγράφει τὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα εἶναι ἀντιπροσωπευτικὲς ἀνάλογων περιστατικῶν ποὺ συναντᾶμε συχνὰ στὰ ἱερὰ κείμενα τῆς Καινῆς Διαθήκης. Θεμελειώδεις παράμετροι καὶ αὐτῶν τῶν θαυμάτων εἶναι ἡ ζωντανή, ἐπίμονη καὶ δυνατὴ πίστη τῶν ἀσθενῶν, ἡ μοναδικότητα τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἐκζήτηση τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δίψα τῆς σωτηρίας.

Τὸ θαῦμα δὲν εἶναι μόνο ἓνα ἔκτακτο καὶ ὑπερφυσικὸ γεγονός ποὺ μᾶς ἐντυπωσιάζει. Εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς δυνάμης καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ εὐεργετήσῃ, νὰ θεραπεύσῃ, νὰ παρηγορήσῃ καὶ νὰ τονώσῃ τὸν πάσχοντα καὶ ἀδύνατο ἄνθρωπο. Τὸ πραγματικὸ θαῦμα εἶναι σημάδι καὶ γνώρισμα τῆς ἀληθινῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ ἐγγύηση τῆς ἀλήθειας τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος. Ἀπαλλαγμένο ἀπὸ καθετὶ ἐγωιστικὸ καὶ ἰδιοτελές, δὲν ἔχει καμία σχέση μὲ τὴν ἐπίδειξη καὶ τὴν ἐκμετάλλευση, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ στὴν γελοιοποίηση τῆς πίστεως. Τὸ θαῦμα εἶναι καρπὸς τῆς πίστεως καὶ συνέπεια τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Τοῦ Θεοῦ, ποὺ οἰκοδομεῖ πνευματικὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν στερεώνει στὴ δύσβατη χριστιανικὴ ζωὴ. Ἡ πίστη ὁδηγεῖ στὸ θαῦμα καὶ ὄχι τὸ θαῦμα στὴν πίστη. Ἀρκεῖ νὰ θυμηθοῦμε τὴν ἄρνηση τοῦ Κυρίου νὰ κάνει θαύματα στοὺς κατοίκους τῆς Ναζαρέτ ἐξαιτίας τῆς ἀπιστίας τους. Ἐνα τέτοιο θαῦμα θαμπώνει τὸ βλέμμα, ξαφνιάζει, δημιουργεῖ ἀπορία καὶ, κάποτε, ἀντίδραση. Γιὰ τὸν πιστὸ, ὅμως, κάθε θαῦμα εἶναι ἓνα παράθυρο ποὺ ἀνοίγει στὸν οὐρανό, γιὰ νὰ δεῖ κανεὶς τὸν ὑπερβατικὸ κόσμο τοῦ Θεοῦ. Μοιάζει μὲ μιὰ ἀστραπὴ μέσα στὸ σκοτάδι τῆς λογικῆς καὶ τῆς φθορᾶς αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ποὺ μᾶς ἀφήνει νὰ δοῦμε γιὰ λίγο αὐτὸ γιὰ τὸ ὁποῖο δημιουργηθήκαμε καὶ αὐτὸ στὸ ὁποῖο πρέπει νὰ φθάσουμε στὴν αἰωνιότητα. Τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν, μιὰ ὑπαρξη καὶ ζωὴ χωρὶς πόνον, δάκρυα, ἀρρώστια, φθορά, θάνατο. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπάντηση τοῦ οὐρανοῦ στὴν ἀγωνία καὶ τὰ δάκρυα τῆς γῆς. Τὸ θαῦμα μπορεῖ νὰ στερεώνει καὶ νὰ οἰκοδομεῖ τὴν πίστη, εἶναι, ὅμως, προσωρινὸ, γιατί, ἔστω καὶ ἂν θεραπευθοῦμε ἀπὸ μιὰ ἀρρώστια, ἔστω καὶ ἂν ὑπερνικήσουμε μιὰ δυσκολία, θὰ ἀρρωστήσουμε ξανά καὶ θὰ συναντήσουμε καὶ ἄλλη δυσκολία. Ὅμως ἐμεῖς πήραμε δύναμη νὰ συνεχίσουμε. Συνειδητοποιήσαμε ὅτι τὸ κάθε θαῦμα στὴ ζωὴ μας εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Μιᾶς ἀγάπης ποὺ δὲν μπορούμε νὰ καταλάβουμε καὶ μιᾶς σοφίας ποὺ δὲν μπορούμε νὰ ἐρμηνεύσουμε, ἀλλὰ ποὺ καλούμαστε, ὡστόσο, νὰ πιστεύσουμε, γιατί μόνο ἐκεῖνη ξέρεي πότε καὶ τί πρέπει νὰ δίνει στὸν καθένα μας. Μιὰ τέτοια πίστη, ἓνα τέτοιο βίωμα ἐμπιστοσύνης στὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ εἶναι πηγὴ δυνάμεως, ὅταν πρόσωπα, καταστάσεις καὶ γεγονότα μᾶς ἀπογοητεύουν, μᾶς πτοοῦν καὶ μᾶς λυγίζουν. Καὶ πορευόμαστε περιμένοντας νὰ ἀκούσουμε «κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν»

γενηθήτω ὑμῖν».

Ὅταν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ συναντᾷ τὴν πίστη τοῦ ἄνθρωπου, τότε δὲν πραγματώνεται μόνο τὸ θαῦμα τῆς θεραπείας, ἀλλὰ καὶ τὸ μυστήριο τῆς σωτηρίας. Ἡ ἀντίδραση τῶν φαρισαίων ἀπέναντι στὸ θαῦμα εἶναι ἀξιοπρόσεκτη. Οἱ φαρισαῖοι δὲν ἀρνοῦνται τὸ θαῦμα, ἀλλὰ διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια. Ἀναποδογυρίζουν τὴν πραγματικότητα, ποῦ εἶναι ἡ φανέρωση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ταλαιπωρημένο καὶ ἀγνώριστο ἀπὸ τὴν φθορὰ τῆς ἀμαρτίας ἄνθρωπο, ἀποδίδοντας τὶς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ στὶς δαιμονικὲς δυνάμεις. Θὰ ἦταν, ὅμως, παιδαριῶδες καὶ ἀπλοϊκὸ νὰ δοῦμε στὴ συμπεριφορὰ τῶν φαρισαίων μόνο τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ποὺ ἀδίκησαν, κατηγορήσαν καὶ συκοφάντησαν ἀδίστακτα τὸ πρόσωπο καὶ τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ στάση τους ἀποκαλύπτει τοὺς ἀνθρώπους κάθε ἐποχῆς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν μιὰ ἀντεστραμμένη συνείδηση τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς. Εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ ἐγκλωβισμένοι μέσα στὸν ὀρθολογισμό τους ἀπορρίπτουν ἀκόμη καὶ τὰ πιὸ ὀφθαλμοφανῆ καὶ ὀλοφάνερα θαύματα. Αὐτοὶ ποὺ σὲ κάθε θαῦμα βλέπουν ψυχολογικὰ αἷτια καὶ φαινόμενα, φαντασιώσεις καὶ αὐθυποβολές, φυσικὰ αἷτια, τυχαῖες συμπτώσεις καὶ ἀνεξήγητες συγκυρίες. Ὅχι, δὲν ὑπάρχουν ἀποδείξεις «λογικῆς» γιὰ τὰ θαύματα. Τὰ θαύματα τὰ ἀναγνωρίζουν οἱ καλοπροαίρετοι ἄνθρωποι ἐκεῖ ὅπου οἱ ἄλλοι δὲν θέλουν νὰ τὰ δοῦν.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, μόνο ἂν νεκρώσουμε τὴν ἀλαζονεῖα τῆς λογικῆς μας καὶ τὴν ἐμπάθεια τοῦ ἐγωισμοῦ μας, θὰ μπορέσουμε νὰ ἀναστηθοῦμε σὲ μιὰ νέα ζωὴ, ὅπου θὰ βλέπουμε καὶ θὰ καταλαβαίνουμε τὰ συνεχῆ θαύματα τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ.

Ἀμήν.

[dkpdf-button]